

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. VIII. Rationes, ob quas hic Ordo, singularem B. Mariæ Virginis
amorem, & patrocinium promeruerit, & de primo in toto orbe Templo, seu
Oratorio in monte Carmelo B. Virgini dedicato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

bratissimum; asserit tamen, significare colorem *2. Paral.*
 coccineum, sicut & *2. Paralipomenon.* vbi pro eo,
 quod vulgata nostra vertit, *coccino*, Hebraicum
 originale legit *Carmel.* Quis autem non videat,
 per coccineum colorem, ardentem, ac flammige-
 ram Virginis charitatem apte satis significari, quæ
 cum sit princeps reliquarum virtutum, iuxta illud
 Pauli: *Maiores autem horum est charitas*, recte per
 caput Virginis denotatur, quod quanto eminens-
 tius est, & sublimius reliquis corporis membris,
 tantundem feruentissima Virginis reliquorum
 omnium Sanctorum charitatem transcendebat.

1. Cor. 13.

Exercuit Beata Virgo feruentem hanc suam cha-
 ritatem, erga sacram Carmelitarum Religionem,
 immo primitias illius ei obtulit, sub protectionis
 suæ pallio, illam suscipiens, & materna sua pietatis
 viscera primitus illi aperiens. Etenim, vt in magna
 domo, præter patremfamilias, matrem etiam ali-
 quam, esse necesse est, non solum ad gignendos li-
 beros, sed ad eos deinde lactandos, & alendos: sic
 in hac sacra Carmelitanæ Religionis domo, et si
 primos parentes *Eliam*, & *Elisaum* haberet, oportebat
 tamen propriam ei esse matrem, quæ ad spi-
 ritualem hanc religiosæ proles familiam nutrien-
 dam, & propagandam, continuis suis officijs, ac
 meritis cooperaretur, qualem descripsit Sapiens, *Prov. 31.*
 dantem prædam domesticis suis, & cibaria ancillis,
 omnesq; ei famulantes duplicibus vestientem.

CAPVT VIII.

*Rationes, ob quas hic Ordo, singularem B. Mariæ
 Virginis amorem & Patrocinium promeruerit, &
 de primo in toto Orbe Templo seu Oratorio,
 in monte Carmelo B. Virgini
 dedicato.*

Quomodo autem Beatissima Virgo sacram
 hanc Religionem præcipuo amore fuerit profe-

*Ioan. Pa-
triarch.
Hierosol.
Biblioth.
SS. Patrū.*

*3. Reg. 18.
Quando
S. Elias
inceperit
Ordinem
Carmelit.*

prosequuta, & ob quam rationem specialis patro-
na, & tutrix illius sit, & quo titulo Fratres Carme-
litæ, Virginis MARIÆ, præ alijs nomen assumpse-
rint, supra inſinuauimus, nunc autem plenius id palam
faciam ex *Ioanne Patriarcha Hierosolymitano* in
libr. de instit. Monach. in veteri lege exortorum, & in
noua perseverantium, (qui habetur *tom. 9. Biblioth.*
SS. Patrum) *cap. 36.* ubi eam potissimam assignat ac
primariam, scilicet quod Ordo Carmelitarum in
laudem, & honorem Virginis MARIÆ fuerit insti-
tutus: nam Elias huius instituti Monarcha in Car-
melo monte orationi incumbens, dum septima
vice de mari nubecula conscenderet (vt *3. Reg. 18.*
narrat historia) septima ætate Virginem nascitu-
ram, & Filium Dei parituram præcognouit; & ex
tunc in virginitate perpetua ad honorem eiusdem
Virginis in Carmelo Religionem fundauit. Cura-
ueruntq; (vt verbis prædicti Ioannis utar) *successo-
res ELIÆ, cum deuotione assidue huic Virgini deser-
uire, dudum eorum antecessoribus reuelata, ac deside-
rata, & postea eis exhibita, studueruntq; hanc specia-
liter Virginem ideo sibi ipsis in patronam eligere, quia
nouerant, ipsam solam singulariter eis conformem in
primitijs Virginitatis spontanea: quemadmodum
enim virginitas spontanea, fuit primo per pristos præ-
fessores huius Religionis inchoata: ita eadem virgini-
tas fuit postmodum per Dei Genitricem primo in sa-
minis introduc̃ta, & incepta. Propter dictam ergo con-
formitatem, se ipsos Fratres B. MARIÆ Virginis ap-
pellarunt. Hæc ille.*

*Ioan. Hie-
rosolym.*

Accedit secunda ratio, quam grauissimi Aucto-
res tradunt; nempe quia Fratres Carmelitæ fuerunt
primi, qui in Ecclesia Dei, templum siue sacellum
in honorem Beatæ MARIÆ Virginis erexerunt. Id
in primis testatur IOANNES Patriarcha de *institut.*
Monach. cap. 36. qui in loco illius præclaræ regio-
nis, ubi Elias nubeculam ascendentem vidit, in
qua sibi ortus Virginis fuit præostensus, asserit:
Monachos

Monachos Carmelitas anno Incarnationis Filij Dei
 53. edificasse Virgini cappellam quandam in monte
 Carmelo iuxta fontem ELIÆ; ubi Professores præfati
 seipfos huic Virgini commendantes, singulis diebus in
 septem horis Canonicis ad effundendum d. cta Virgini,
 & eius filio sedulas preces, ac laudes, etiam tunc sem-
 per conueniebant; & propter hanc causam ceteri,
 etiam qui à Religione eorum externi erant, eos dein-
 cops Fratres B. MARIÆ Virginis de monte Carme-
 lo appellauerunt. Hæc IOANNES Hierosolymitanus,
 cui authorum turba magna subscribit, & in primis
 fama, & doctrina celebris THOMAS Waldensis de *Thom.*
 sacramentalibus tit. 9. contra Wicleph, & in doctri- *Waldens.*
 nali fidei art. 3. ubi docet ex testimonio Ioannis
 præfati, & ex Armachano Eccl. Hiberniæ Præsule,
 Carmelitas ob hanc rationem, quia sacellum Vir-
 gini primi dicarunt, Fratres Virginis MARIÆ fuisse
 appellatos. Armachanus etiam apud Walden-
 sem in serm. de Concept. Beatæ Virginis MARIÆ,
 quem prædicauit anno Domini 1342. in conuentu
 Carmelitarum Auenione sic loquitur. *Quoniam, ut Armach.*
 dicunt fide digna historia à tempore Eliæ, & Elisæi
 Prophetarum, qui sæpius morabantur in monte Car-
 melo, iuxta Nazareth ciuitatem Domina nostra ad
 triamilliaria, solebant homines deuoti secretius habi-
 tare, usque ad tempora Saluatoris. Et tunc illi Ere-
 mita, prædicantibus Apostolis, inter ceteros sunt con-
 uersi, & in uno latere montis ipsius, primi Ecclesiam
 in honorem B. Virginis construxerunt in illo loco, in
 quo didicerant ipsam in vita sua, cum alijs sodalibus
 Virginibus sapius moram traxisse: & ob hoc nimirum
 inter Religiosos, Domina nostra primitus sunt ad-
 scripti, ut vocarentur Fratres B. MARIÆ de monte
 Carmelo. Hæc Armachanus.

Accedit etiam Ioannes Trithemius Abbas Span-
 heimensis, scholæq; Heidelbergensis quondam
 clarissimum lumen, qui in libro primo de laudibus
 Carmelitarum cap. 7. ita scripsit: Sicut ex veterum *Trithem.*
 lectione

lectione didicimus, titulum B. MARIÆ Virginis Carmelitis conuenire maxime scimus. Nam ij ab exordia sua institutionis Dei Genitricem semper maximo honore, & reuerentia sunt prosecuti. Enimvero non diu post Domini passionem Fratres montis Carmeli, cappellam in eiusdem montis latere, in Dei Genitricis honorem construxerunt, eamque in Ordinis sui Auocatam ac Patronam elegerunt, & Fratres eius princeps appellari sunt. Sicut ergo à Carmelo Carmelita, ita à cappella, quam adificauerunt vsque in hodiernum diem, Fratres Beatissima Dei Genitricis, & Virginis appellantur. Et digna quidem Carmelitis denominatio, ut qui Dei matrem speciali semper amore venerantur, etiam illius sint titulo clariores. Et infra. Nec dubium mihi est, quin Dei parens MARIA hunc Ordinem speciali fauore prosequatur, quem & loco vicinum, & tempore primum sibi, & Filio in obsequium exortum recognoscit. Digni profecto sunt Fratres Carmelita sacratissima Virginis titulo insigniri. Hæc Ioannes Trithemius. Subscribit præfatus Martinus Italus, in sua Histor. vniuers. in quibus præterea Prophetarum Filij, id est, Carmelita, sacram ad eam nomini Virginis, postquam in caelos assumpta fuit, primi dedicasse perhibentur. Et Iodocus Badius Ascensus in suis Comment. Parthen. Marian. Bapt. Mant. Notum autem est, ait, eos (Carmelitas) Apostolis sociatos fidem Catholicam inter primos prædicasse, primosq; templum Diuæ Virginis in Carmelo construxisse, unde præcipue titulum meruerunt, ut Fratres Diuæ Virginis appellantur. Hæc ille.

NOTA.

Ante omnes verò Authores prædictos, docuit id Historia quæ Romana dicitur, in qua de templo Carmelitis SS. Virgini dicato, sic scriptum inuenies: A tempore Eliæ, & Elisæi Prophetarum, Religiosi de numero eorum qui morabantur in monte Carmelo, iuxta ciuitatem Domina nostra Nazareth, secret. solebant inhabitare vsque ad tempora Salu-

toris, qui tandem, prædicantibus Apostolis, in fide confirmati, in vno latere ipsius montis, primi Ecclesiam in honorem Virginis MARIÆ construxerunt. Meminit autem huius oratorij in obsequium Virginis a Carmelitis primitus constructi Iosephus Antiochenus, Paleonvdorus, Hieronymus Platus de Bono status Relig. lib. 3. cap. 22. vbi nomen ab eo fatetur Carmelitas accepisse, quia prima omnium B Virginis in terrarum orbe dicata Ecclesia, ab eis fuerit erecta, Paulus Morigia Ordinis Iesuatorum, qui in libro de Origine Religionum lib. 1. cap. 30. aperte fatetur, Carmelitas, gloriosum Virginis nomen, & patrocinium præ cæteris, & meruisse, & accepisse quia primi sacellum, siue Ecclesiam in Virginis MARIÆ honorem in Carmelo monte fundauerunt.

Iosephus
Antiochē.
Paleonyd.
Hieron.
Plat.

Paul. Morigia.

Ecce illustrissimam hanc nomenclaturam Beatæ Virginis de monte Carmelo nacti sunt Religiosi Carmelitani, quia verè illi primi fuerunt, qui Virgini MARIÆ in primo Ecclesiæ sæculo Oratorium constituerunt: primi, qui eius obsequio, & amori inter cæteros Religiosos addicti sunt: primi, qui tanta Virginis conuersationem, & familiare colloquium meruere. Nam, vt piè Mantuanus sentit, MARIÆ non raro Carmeli incolas inuisere solebat, eorumque colloquio, & familiaritate oblectari, quod ex eo, opinor, maximè credibile, quia cum Nazareth (vt Authores supra adducti affirmant) tribus milliaribus tantum distaret ab ELIÆ fonte, siue Carmeli vertice; quid mirum, si Sanctissima Virgo Eremitas Carmeli, quorum sanctitas, & religio totam Palæstinam, & Alexandriam illustrabat, non sæpe adiret, eosque suis colloquijs, & necessitudine foueret: maxime cum post passionem Christi eos ad fidem & Euangelij prædicationem conuersos videret. Nec ignoro, quosdam, etiam hoc Ecclesiæ nascentis tempore, alia Virgini MARIÆ templa constructa referre: Inprimis enim Vin-

Mantuanā.
Parthen.
Deipara
V. adhuc
in terra
existens
familiaris
fuit Carmelitis.

*Vincent.
Beluat.*

centius Beluacensis libro octauo in *Spec. hist. c. 91.* testatur, Martha Mariæ Magdalenaë sororis hor-
tatu, postquam in Galliam ex Palæstina mirabili-
ter, Lazaro, & Maximino comitata, peruenit, post
nouam Euangelicæ doctrinæ lucem Massiliensibus
demonstratam; demum factum esse, vt duo templa
alterum Christo Domino, alterum verò eius Ge-
nitrici constructa fuerint. Nec me latet, memoriæ
esse præditum, Apostolorum sæculo, templum
aliud Virgini fuisse dicatum; scribit enim Raphael

Volaterr.

Volaterranus *libr. 11. Geograph.* Antaradi, quæ &
Antaradus dicebatur, nunc autem Tortosa appel-
latur, antiqua, & egregia Phœniciæ Vrbs, in litore
maris sita, vt ex B. Hieronymo in *Ezechielem c. 27.*
& ex Gulielmo Tyro *lib. 7. belli sacri cap. 15.* colligi-
tur, sacellum stare, quod primus omnium Diuæ
Genitrici Petrus Apostolorum Princeps excitauit,
& in quo primum ipse quoque sacrificauit; imò
qui Hispaniam, & res gestas illic à Iacobo Aposto-
lo describunt, constanter affirmant, Sanctissimam
Virginem in ciuitate Cæsar-augusta, eidem Apo-
stolo apparuisse, & post apparitionem templum
vel sacellum, quod nunc etiam est celeberrimum,
eodem Apostolo auctore erectum fuisse. Hanc re-
rò primam in toto orbe Christianorum Ecclesiam
varijs modis, tabulis, & testimonijs, perpetua gen-
tis Aragoniæ fama, simul & traditio clamant. Qua
de re etiam post Beutherium, meminit Ioannes

*D. Hierõ.
Gulielm.
Tyr.*

*Beuther.
Ioan. Bass.*

Basseus in *Chronico rerum Hispanicarum.* Vetus-
tissimum autem à Carmelitis fuisse constructum templum
Virgini sacrum, grauissimorum virorum autori-
tas, quos supra retulimus luculenter confirmat
quicquid Vincentius, Volaterranus, Beutherius, &
Basseus scribant. Nam cum historiæ fides ex nu-
mero, & testium grauitate crescat, tot sunt pro hac
sententia testimonia, simul cum antiquissima eius-
dem Religionis traditione, vt ab autoritate pau-
corum, ac singularium testium minime superari
queant.

queant. Pro quo sciendum est, quod Carmelitæ duo
 sacella, siue templa, in Deiparæ Virginis honorem,
 in monte *Carmelo* construxerunt: *Primum*, ipsa ad-
 huc viuente, non diu, vt inquit Trithemius, post
 Domini passionem, in vno latere, siue vt alij do-
 cent, in decliuio montis Carmeli: *alterum*, mox
 post gloriosam eius in cælos assumptionem, in eo
 montis Carmeli loco, vbi *Elias* olim ascendentem
 nubeculam Virginis typo insignem conspexerat,
 id est, in vertice Carmeli, vti constat ex *3. Reg. c. 18.*

CAPVT IX.

*Varia priuilegia ex titulo S. Mariæ V. huic Ordini
 concessa, varijque Sancti, Alumni, & Æmulato-
 res virtutum eius recensentur.*

ATque hinc est, quod attendentes Summi
 Pontifices, honorificam hanc nomenclatu-
 ram *Fratrum S. Mariæ de monte Carmelo*
 esse propriam huius sacræ Religionis, ab antiquis-
 simis illis temporibus monachorum habitantium
 in Carmelo, illam Apostolicis suis Bullis confirma-
 runt, expressis verbis declarantes, hunc sacrum Or-
 dinem, à B. Virgine Dei parente, editum fuisse.
 Etenim *Sixtus IV.* in quodam diplomate Carmeli-
 tis concessio, id sequentibus verbis testatur: *Sixt. IV.*
*Dum
 attenda meditatione pensamus, quod Virgo venustis-
 sima, quæ florem speciosissimum Dominum nostrum
 IESVM Christum, ineffabili Sancti Spiritus cooperan-
 te virtute, genuit, produxitq; sacrum Ordinem
 B. Mariæ de monte Carmelo à Sede Apostolica,
 pluribusque Romanis Pontificibus multipliciter ap-
 probatum, quem eiusdem gloriosissima Dei genitricis,
 semperq; Virginis Mariæ speciali titulo voluit in-
 signiri &c.* Eodem ferme modo loquuntur, alij
 Pontifices, *Sixti IV.* successores, & nouissime *Gre-
 gorius XIII.* in Bulla quæ incipit, *Vt laudes Glorio-
 sissima,* eisdem fere vtitur verbis, ac ipse *Sixtus IV.* *Greg. XIII.*